

Εγκαίνια Πνευματικού Κέντρου Ενορίας Αγίου Γεωργίου Αγρινίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Τα εγκαίνια του νέου Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Αγρινίου τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, το απόγευμα της Τετάρτης, 22 Απριλίου 2026, παρουσία του Δημάρχου Αγρινίου κ. Γεωργίου Παπαναστασίου, Αντιδημάρχων, εκπροσώπων των τοπικών αρχών και πλήθους κόσμου.

Νωρίτερα ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού της εορτής του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, με τη συμμετοχή Κληρικών της περιοχής του Αγρινίου, με επικεφαλής τον Αρχιερατικό Επίτροπο Αγρινίου, Αρχιμ. Νεκτάριο Τριάντη.

Κατά το κήρυγμά του στους πιστούς ανέλυσε τον στίχο: «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον

Μάρτυρα», αναφέροντας τα εξής:

«Κάποιοι ύμνοι της Εκκλησίας λέγουν, πως μαζί με το έαρ το υλικό, την άνοιξη της φύσεως, ήρθε και το έαρ το πνευματικό, της Αναστάσεως του Χριστού και της μνήμης του Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. «Ανέτειλε το έαρ, δεύτε ευωχηθώμεν, εξέλαμψεν η Ανάστασις Χριστού, δεύτε ευφρανθώμεν».

Κάθε ένας Άγιος είναι μία απόδειξη του Αναστάντος Κυρίου. Διότι αν ο Χριστός δεν ανίστατο εκ των νεκρών, οι Άγιοι Μάρτυρες δεν θα καταφρονούσαν τον θάνατο. Με την δύναμη του Αναστάντος Χριστού κατεφρόνησαν όχι μόνο τον θάνατο, αλλά και τα ποικίλα μαρτύρια και βασανιστήρια που υποβλήθηκαν για την πίστη τους στον Χριστό.

Και ο Άγιος Γεώργιος, αφού με υπομονή άντεξε το μαρτύριό του για την αγάπη του Χριστού, από τον θείο έρωτα που έκαιγε στην καρδιά του, χαρακτηρίζεται από την υμνολογία της Εκκλησίας μας, ως «νοερός αδάμας της καρτερίας» και ως «γενναιότατος αθλητής και στρατιώτης του Χριστού».

Ο Άγιος Γεώργιος συγκαταλέγεται στους Μεγαλομάρτυρες και είναι από τους πιο λαοφιλείς Αγίους της Εκκλησίας μας. Έζησε στα τέλη του 3ου - αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ., στην διάρκεια της βασιλείας του Διοκλητιανού. Η εποχή του, υπήρξε εποχή σκληρών διωγμών εναντίον της Χριστιανικής πίστεως. Είχε μεγάλο αξίωμα. Ήταν κόμης και διακρινόταν σε όλες τις στρατιωτικές επιχειρήσεις για την γενναιότητα και την ανδρεία του. Παρ' όλη όμως την δόξα και τις τιμές, δεν αρνήθηκε να θυσιάσει τα πάντα και να ομολογήσει με παρρησία μπροστά στον αυτοκράτορα και σε πολλούς άρχοντες, την Χριστιανική του πίστη. Υπέμεινε πολλά και φρικτά βασανιστήρια και στο τέλος αναδείχτηκε Μεγαλομάρτυς.

Αν εξετάσουμε όλη την ζωή μας πνευματικά, θα δούμε ότι, πέρα από τις αμαρτίες μας, εκείνο που μας λείπει περισσότερο απ' όλα, είναι μια ζωντανή αγάπη προς τον Χριστό, ένας έρωτας προς τον Χριστό.

Κοινό χαρακτηριστικό όλων των Αγίων είναι αυτός ο θείος έρωτας. Αυτός ο θείος πόθος, ο οποίος κατέφλεγε τα στήθη τους και δεν τους άφηνε να ησυχάσουν, έως ότου προσφέρονταν ως θυσία, ως ολοκαυτώματα ιερά προς τον αγαπώμενο Κύριο. Γι' αυτόν τον λόγο, τα μαρτύρια, τα βασανιστήρια και τα κολαστήρια, όχι μόνο δεν τα φοβόντουσαν αλλά και τα επιζητούσαν, για να εκπληρώσουν και να εκφράσουν μέσω αυτών, την αγάπη τους, τον έρωτά τους προς τον Αναστάντα Χριστό.

Και μπορεί εξωτερικά να φαινόταν, ότι νικάει ο κόσμος και ο διάβολος, διότι το τέλος παρουσιάζεται ως οδυνηρό και χωρίς ελπίδα, αλλά επειδή οι Άγιοι Μάρτυρες είχαν μέσα τους την αγάπη του Θεού, έβλεπαν πέραν της σαρκός, πέραν του τάφου και του αφανισμού. Έβλεπαν ότι «σπείρεται σώμα σαρκικόν αλλά εγείρεται σώμα

πνευματικόν» (Κορ. 15, 44). Έβλεπαν την αιωνιότητα και την Ανάσταση.

Ο Κύριος να είναι, λοιπόν, όντως ποθούμενος για εμάς. Και όλη μας η ζωή να είναι μία πορεία, μία ανύψωση με πολύ ιερό πόθο προς τον Κύριό μας».

Αμέσως μετά την Ακολουθία του Εσπερινού, άπαντες μετέβησαν στο νέο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο, όπου τελέσθηκε από τον Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας η ακολουθία του Αγιασμού.

Ο Προϊστάμενος της Ενορίας, Πρωτοπρ. Ευάγγελος Ασπρογιάννης κατά την προσφώνησή του ανέφερε τα εξής:

«Κατά την Ορθόδοξη διδασκαλία της Εκκλησίας μας ο άνθρωπος δεν είναι μια μονάδα ή ένας αριθμός αλλά πρόσωπο, το οποίο μπορεί να ολοκληρωθεί μόνο μέσα από την ζωντανή και διαρκή σχέση του με τον Θεό και τον πλησίον. Η Εκκλησία του Χριστού από την ημέρα της Πεντηκοστής δεν περιορίζεται μόνο στην τέλεση των Μυστηρίων αλλά παιδαγωγεί και καλλιεργεί τον όλο άνθρωπο αφού φροντίζει να αγιάζει την ζωή του, να φωτίζει τον νου του και να θεραπεύει την ψυχή του. Η Θεολογία της Εκκλησίας μας διδάσκει πως ο άνθρωπος δεν σώζεται μόνος του αλλά μέσα στο σώμα του Χριστού και στην κοινωνία της Εκκλησίας.

Σε αυτό το ποιμαντικό και σωτηριολογικό πλαίσιο δημιουργήθηκε και το Πνευματικό Κέντρο αυτής της Ενορίας. Αν το Θυσιαστήριο εντός του Ιερού Ναού είναι η καρδιά όλης της εν Χριστώ Ζωής, το Πνευματικό κέντρο μπορεί να γίνει η φλέβα που θα μεταφέρει αυτή την χαρά της Λειτουργίας ανάμεσα στους νέους, στην οικογένεια και στην κοινωνία. Το Πνευματικό Κέντρο να γίνει η «λειτουργία μετά την Λειτουργία». Να γίνει ο χώρος εκείνος που θα συνυπάρχουν οι αρετές της αγάπης, της ενότητας, της ομόνοιας, και της συγχώρησης. Αυτό μπορεί να γίνει κατανοητό από όλους μας μόνο υπό την έννοια πως Εκκλησία δεν είναι οι τοίχοι του Ναού αλλά οι άνθρωποι.

Με αυτές τις σκέψεις και με αισθήματα συγκίνησης και ευγνωμοσύνης στεκόμαστε όλοι μπροστά σε ένα έργο που μέχρι πριν λίγο καιρό για την Ενορίας μας φάνταζε άπιαστο όνειρο, σήμερα όμως είναι χειροπιαστή πραγματικότητα. Το νέο μας Πνευματικό Κέντρο δεν θέλουμε να είναι απλώς μια όμορφη αίθουσα, ένας χώρος που απλώς κάποιος θα εισέλθει για να περάσει ευχάριστα, αλλά θέλουμε να γίνει ένας τόπος που θα βιώνεται η εκκλησιαστική εμπειρία, ένας τόπος που ο λόγος του Θεού θα βιώνεται, θα μελετάται, θα κηρύσσεται και θα διαδίδεται.

Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από πνευματική σύγχυση, ανασφάλεια και ισοπέδωση των πάντων, σε μια εποχή που ο άνθρωπος ψάχνει να βρει στην ζωή του νόημα, αλήθεια και αγάπη η Εκκλησία έρχεται να του προσφέρει την εν Χριστώ ζωή, την αγάπη που δεν φθείρεται και την αλήθεια που ελευθερώνει. Το Πνευματικό μας Κέντρο δεν είναι απλώς ένας χώρος αναψυχής αλλά επιθυμούμε

να γίνει κιβωτός ελπίδας, σχολείο αρετής και εργαστήριο πίστεως.

Εδώ θα διδάσκεται ο Ορθόδοξος Λόγος, εδώ θα γίνονται τα κατηχητικά σχολεία της Ενορίας μας ώστε τα παιδιά να έχουν τον δικό τους χώρο να παίζουν, να επικοινωνούν, να χαίρονται και να νιώθουν την Εκκλησία σπίτι τους.

Εδώ θα γίνεται η Ενοριακή Σχολή Γονέων, ώστε μέσα από την συζήτηση, τον διάλογο, τις συμβουλές και την καθοδήγηση από ειδικούς και εξειδικευμένους επιστήμονες οι νέοι γονείς να παίρνουν όλα τα εφόδια που θα τους βοηθήσουν στην διαπαιδαγώγηση και την επιτυχή πορεία της οικογένειάς τους.

Εδώ θα γίνονται οι Κύκλοι Μελέτης της Αγίας Γραφής, ώστε οι πιστοί ακούγοντας τον λόγο του Θεού να πορεύονται στην ζωή τους, τηρώντας τις εντολές του Θεού και εφαρμόζοντας το θέλημά Του στην ζωή τους.

Εδώ θα γίνονται ομιλίες, προβολές, συζητήσεις αλλά και διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις που στόχο θα έχουν την εν γένει πνευματική πρόοδο της ενορίας.

Εδώ θα χτυπά η καρδιά της φιλοπτώχου διακονίας της Ενορίας, καθώς θα λειτουργεί Τράπεζα Τροφίμων που στόχο θα έχει να ανακουφίσει έστω και στο ελάχιστο τον πόνο και τις δυσκολίες των εμπερίστατων αδελφών μας.

Για να φτάσουμε όμως στην σημερινή ημέρα χρειάστηκε η βοήθεια η καθοδήγηση και η συνέργεια πολλών.

Πρωτίστως θερμές ευχαριστίες και ολόκαρδη ευγνωμοσύνη οφείλουμε σε εσάς Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα. Επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό το έργο σας ανήκει, και σας ανήκει γιατί εσείς είστε ο εμπνευστής και ο οραματιστής αυτού του έργου.

Από την πρώτη στιγμή που η Χάρης και η πρόνοια του Τριαδικού Θεού σας έταξε Επίσκοπο και Ποιμενάρχη μας και ήρθατε κοντά μας, τον τρόπο με τον οποίο μας μιλούσατε και στις Ιερατικές μας συνάξεις, αλλά και στις κατ' ιδίαν συναντήσεις ώστε να μας μεταφέρετε την αγωνία σας, τον πόθο σας και το όραμά σας, ώστε να δημιουργηθούν σύγχρονα πνευματικά κέντρα.

Το πατρικό σας ενδιαφέρον και η ανύστακτη φροντίδα σας υπήρξαν το στήριγμα ώστε το έργο αυτό να γίνει πραγματικότητα. Δικαιωματικά λοιπόν αυτό το έργο σας ανήκει. Σας ευχαριστώ ειλικρινά και καρδιακά και εύχομαι ο Θεός να σας δίνει δύναμη και κουράγιο ώστε να οικοδομείτε ψυχές και να διακονείτε τον λαό του Θεού που τόσο αγαπάτε.

Θερμές ευχαριστίες οφείλονται σε όλους τους ενορίτες και μη, στους επώνυμους και ανώνυμους δωρητές οι οποίοι από το περίσσευμα της καρδιάς τους, από το υστέρημα τους, προσέφεραν τον οβολό τους.

Ευχαριστίες οφείλονται στους εκκλησιαστικούς επιτρόπους, στα μέλη της ενοριακής φιλοπτώχου διακονίας και σε όλους εκείνους που με την εθελοντική τους εργασία βοήθησαν ώστε σήμερα το έργο αυτό να γίνει πραγματικότητα και αυτό μας δείχνει ότι όταν υπάρχει η ενότητα και η ομόνοια γίνονται θαύματα.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω η σημερινή ημέρα δεν είναι το τέλος μιας διαδρομής αλλά η αρχή μιας μεγάλης ευθύνης. Το Πνευματικό Κέντρο παραδίδεται σήμερα σε όλους τους ενορίτες της Ενορίας του Αγίου Γεωργίου και σε όλους τους κατοίκους του Αγρινίου, σε όλους εσάς.

Ένα έργο όσο μεγαλόπνοο και αν είναι έχει ανάγκη την πνοή των ανθρώπων, γι' αυτό και σας καλούμε όλους να το αγκαλιάσετε, να το στηρίξετε και να το γεμίσετε με τις ιδέες σας, την παρουσία σας και την αγάπη σας.

Εύχομαι ο Θεός δια πρεσβειών του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου να ευλογεί όλους σας και το Πνευματικό μας Κέντρο να γίνει ο τόπος που θα δοξάζεται ο Θεός και η Εκκλησία του».

Ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός κατά τον χαιρετισμό του, ευχαρίστησε και επήνεσε τον π. Ευάγγελο για την ποιμαντική του εργασία, τονίζοντας ότι αποτελεί δώρο του Θεού ένας Επίσκοπος να έχει δίπλα του καλούς Πρεσβυτέρους, ικανούς συνεργάτες, έντιμους και ειλικρινείς συνοδοιπόρους και συνοδίτες.

«Δοξάζω για πολλά τον Θεό, που με έταξε Ποιμενάρχη αυτής της ευλογημένης Επαρχίας. Και ένα από αυτά τα πολλά, είναι, ότι από την πρώτη στιγμή συστρατεύθηκαν κοντά μου νέοι κυρίως Κληρικοί, μορφωμένοι, ικανοί, ταπεινοί στο φρόνημα, αλλά τόσο δυναμικοί στη συμπεριφορά και στην αποτελεσματικότητα. Ανάμεσα σε αυτούς ξεχώρισα τον π. Ευάγγελο, ο οποίος μεγαλούργησε στην Ενορία που διακονούσε, στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο στο Νεοχώρι. Και τον κάλεσα να έρθει να υπηρετήσει στην πόλη του Αγρινίου, να έρθει να συνεχίσει ένα μεγάλο έργο που είχε ξεκινήσει ο προκάτοχός του, ο π. Βενέδικτος. Ανέλαβε αυτό το έργο, κάνοντας υπακοή στον Επίσκοπό του και σήμερα, αυτό το Πνευματικό Κέντρο είναι καρπός της δικής του αγάπης προς την Ενορία.

Θέλω να τον ευχαριστήσω και στο πρόσωπό του να ευχαριστήσω όλους τους εγγάμους Κληρικούς μου, οι οποίοι παράλληλα με τις οικογενειακές τους υποχρεώσεις, καθημερινά αναλώνονται στο έργο της διακονίας στην Ενορία που υπηρετούν.

Ο π. Ευάγγελος συνειδητοποίησε, ότι το 2026 δεν μπορεί μια Ενορία να λειτουργήσει στηριζόμενη μόνο στον Ιερό Ναό, χωρίς καμία άλλη κτιριακή υποστήριξη. Δεν υπάρχουν περιθώρια να εφησυχάσουμε και να μην συνειδητοποιήσουμε ότι μια Ενορία για να λειτουργήσει σωστά ως εκκλησιαστική σύναξη και κοινότητα θα πρέπει να διαθέτει τους χώρους όπου θα συνεχίζει την λειτουργία μετά την Θεία Λειτουργία. Έχει ανάγκη ο σύγχρονος άνθρωπος να ενταχθεί συνειδητά και δυναμικά στη ζωή της Εκκλησίας που δεν τελειώνει με το «δι' ευχών» του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, αλλά πρέπει καθημερινά να γίνεται πράξη και βίωμα αγάπης μέσα από τις φιλανθρωπικές, ιεραποστολικές και νεανικές δράσεις».

Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον π. Ευάγγελο Ασπρογιάννη, όλα τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, τον π. Βενέδικτο και όλους τους συνεργάτες της Ενορίας για το έργο που επιτελούν και ευχήθηκε χρόνια πολλά σε όλους και ξεχωριστά στον Δήμαρχο Αγρινίου, που φέρει το όνομα του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)